

BRANDKÄRSTIDSKRIFT

N:r 5
Juni

Organ för Svenska Brandkärnans Riksförbund.
Redaktion: Nybrog. 50, Stockholm 5. Tel. 606308. Postg. 4870.
Redaktör och utgivare: Kapten Erik Gillner.

1933
15 årgången

Allmänna Brandkåren.

Föredrag vid Kronobergs läns Brandkårsförbunds årsmöte den 10. juni 1933.

Frågor rörande allmänna brandkårens organisation, uppgifter, övningar, m. m. hava redan många gånger förut blivit behandlade i denna tidskrift. Olika meningar hava gjort sig gällande, varvid man bl. a. ifrågasatt, huruvida en allmän brandkår numera överhuvudtaget har någon existensberättigande i ett samhälle, större eller mindre, som har modernt ordnat brandväsen.

Vid bedömandet av denna fråga måste framförallt beaktas, att förhållandena inom skilda samhällen äro så olika, att några allmängiltiga regler icke kunna uppställas. Det kan emellertid tagas i övervägande, huruvida icke på vissa håll en omorganisation är behöblig för att de allmänna brandkärnorna skola kunna följa tidens utveckling och sålunda bliva av större bety-

delse för brandförsvaret än vad på en del håll nu är fallet.

Brandkärnans organisation är, som bekant reglerad, dels genom den för riket gällande brandstadgan av den 15. juni 1923, dels genom de brandordningar, som av vederbörande länsstyrelser äro fastställda för de samhällen, beträffande vilka brandstadgan äger tillämpning. I dylika samhällen är varje inom samhället boende arbetsför man tjänstpliktig vid allmänna brandkåren från och med det år, under vilket han fyller 20 år till och med det, under vilket han fyller 50 år. I brandordningarna anges, huruvida denna personal i sin helhet eller endast en del av densamma skall uttagas för tjänstgöring vid nämnda brandkår. Vissa städer, vilka hava avlönad brandkår av sådan storlek, att den

anses tillräcklig för samhällets skyddande mot brand eller också kunna påräkna effektiv hjälp av militär truppstyrka, hava helt frångått allmän brandkår, sedan vederbörande länsstyrelse genom fastställande av brandordning medgivit att så må ske.

Detta är emellertid undantagsfall. I regel bestå de allmänna brandkårerna av ett stort antal deltagare, i mindre samhällen ofta av samtliga de personer inom samhället, vilka enligt brandstadgan äro tjänstepliktiga. Merendels är denna styrka indelad i olika avdelningar, såsom släckningsavdelning, vattenavdelning, bevakningsavdelning, bärgningsavdelning och reservavdelning. Stundom finnas därjämte brandsegelsavdelning samt eftersläckningsavdelning.

Denna organisation härstammar från gångna tider, då i residensstäderna släckningsarbetet leddes av landshövdingarna och i huvudstaden av konungen i egen hög person. Mycket har förändrats inom brandväsendet under senaste årtiönden, men beträffande allmänna brandkårerna har man på många håll bibehållit den gamla, sedan hedenhöst stammade organisationen. Det kan emellertid, som förut framhållits, ifrågasättas, huruvida icke vissa åtgärder med fördel skulle kunna vidtagas för att öka värdet och användbarheten hos denna del av brandkåren.

Sälunda äro bestämmelserna angående övningar i många fall alltför schablonmässiga och ensidiga. I flertalet brandordningar föreskrives, att allmänna brandkåren skall övas en gång årligen, varvid även upprop skall äga rum. Givetvis böra dessa övningar göras instruktiva och omväxlande, varjämte de böra ledas på sådant sätt, att de väcka deltagarnas intresse. Varje avdelning bör erhålla övning i just de uppgifter, som tillkommer densamma i allvarets stund. Den frågan

uppstår då, i vad mån dessa önskemål kunna förverkligas.

Om yrkesbrandkår, borgarbrandkår eller frivillig brandkår finnes inom samhället, är det i första hand dessa, som skola verkställa brandsläckning och livräddning. Finnes motorspruta, kan personal ur allmänna brandkåren hjälpa till vid framförandet av materielen eller med annat handräckningsarbete av den beskaffenhet, att särskild övning eller kunskap icke äro erforderliga. I de fall, då endast handkraftsprutor ingå i utrustningen, kan det vara lämpligt, att allmänna brandkåren biträder vid pumpningen. Icke heller för detta ändamål kräves särskild övning. Däremot erfordras det uthållighet. Uttrycket "utpumpad", vilket brukar beteckna, att en person är uttrötad, torde härleda sig från gångna tiders allmänna brandkårer, då folk i många och långa timmar måste kämpa en ojämn kamp mot den röde hanen. Den uthållighet, som i dylika fall är behöfvlig, vinnes emellertid icke genom övning en gång om året.

En synnerligen viktig uppgift för en dylik avdelning är släckning av flygbränder. Vid eldsvåda av större mått utvecklas, som alla veta, en mycket stark värme och av den sålunda uppvärmda luften kastas bränder och gnistor ut över omgivningen hundratals meter, ja, stundom över tusen meter i vindriktningen. Härigenom uppstå äro sekundärbränder, vilka äro desto farligare, som brandkåren redan är i fullt arbete på den ursprungliga brandplatsen, där också större delen av samhällets invånare merendels befinna sig. I dylika fall har allmänna brandkårens släckningsavdelning en stor uppgift att fylla, nämligen att förhindra uppkomsten av dylika sekundärbränder och släcka dem som uppstått. Den materiel, som för detta ändamål står till buds är ofta endast

pytssprutor, kemiska släckningsapparater, vattenspannar och ruskor. För hanterandet av dessa enkla redskap erfordras endast sunt förnuft men ingen särskild övning. Av ovanstående torde framgå, att övning i allmänhet icke är erforderlig för huvuddelen av den personal, som ingår i allmänna brandkårens släckningsavdelning.

Alltså kunna vi nu övergå till vattenavdelningen, vilken det åligger att skaffa fram vatten. De större motorsprutorna hava så pass stor vattenförbrukning, att de måste ställas direkt vid vattentag, åtminstone i de fall, då skumsläckning icke användes. För smärre motorsprutor och handkraftsprutor kan det emellertid stundom vara lämpligt att ordna vattentillförsel. I regel sker detta genom vattenlangning, men det kan även bli nödvändigt att köra fram vatten med bilar eller hästfordon, varvid tunnor, tomma bensinfat eller mjölkflaskor från mejerier kunna användas. Att årligen öva folk i dessa detaljer förefaller emellertid tämligen meningslöst. I vattenlangningskedjorna bruka kvinnorna utföra ett mycket gott arbete, oaktat de aldrig erhållit någon övning i dessa stycken.

Vad nu bevakningsavdelningen beträffar är dess användning ganska klar, nämligen att avspärra brandplatsen, biträda vid bevakning mot flygeld samt tillse att från av elden hotade fastigheter undanfört lösöre icke utsättes för stöld eller skada. På vad sätt "lärorika och intresseväckande övningar" i hithörande stycken årligen skola kunna anordnas är svårt att förstå.

Än mer är detta fallet beträffande rivnings- och bärgningsavdelningen. Vederbörande fastighetsägare torde bestämt motsätta sig, att praktiska "rivningsövningar" komma till stånd. Ej heller lära hyresgästerna sätta värde på

att övningar igångsättes för bärgning av möbler, husgeråd o. d.

I forna tider, då brandredskapens bristfällighet och samhällenas byggnadssätt förorsakade, att eldsvådor ofta fingo en mycket stor omfattning, hade bärgningsavdelningarna säkerligen en stor uppgift att fylla, men i våra dagar äro förhållandena helt annorlunda. Den panikstämning, som förr häskade på brandplatserna, var fullt motiverad, emedan det alltid förefanns en stor risk, att samhället i sin helhet eller större delar därav skulle bli ett offer för lågorna. Även i våra dagar förekomma ju alltjämt katastrofbränder, men med den brandmateriel, som nu står til buds, kan man i regel släcka en brand, innan den fått större omfattning. Men det oaktat blossar vid många tillfällen skräckstämningen upp igen, då elden härjar, och man följer den gamla regeln: "rädde sig den, som kan". Dyrbara och ömtåliga möbler "räddas" ut ur byggnader, som aldrig varit hotade. Äro de för stora att bära ned för trapporna hugger man sönder dem och kastar resterna ut genom fönstren. Glas och porslin går ofta samma öde till mötes. Att denna skildring icke innebär någon överdrift kan intygas av de försäkringsmän, vilka hava till uppgift att å brandförsäkringsbolagens vägnar reglera genom brand uppkomna skador. Vid många tillfällen överstiger värdet av det gods, som på dylikt sätt blivit skadat, de värden, som genom eld gått förlorade. Med dylika exempel för ögonen måste man uppställa den frågan, huruvida icke den viktigaste uppgiften för bärgningsavdelningen är att förhindra dylikt meningslöst "räddningsarbete". Detta kräver ingen övning. Ej heller erfordras dylik för reservavdelning.

Den stora massan av dem, som äro uttagna för tjänstgöring vid

allmänna brandkåren skulle alltså icke vara i behov av någon övning. I de samhällen, där avlönad eller frivillig brandkår finnes och där man anskaffat modern brandmateriel, väcker det lätt missnöje, att samhällets övriga invånare det oaktat liksom i gamla tider tvingas att inställa sig till övningar, vilkas värde ofta är tvivelaktigt. Man räknar med att, om samhället eller vissa av dess medlemmar årligen lägga ned kostnader för underhåll av en brandkår, denna också i första hand skall svara för brandskyddet. Brandkåren bör vara populär, men det blir den icke, om samhällsmedlemmar i årtal, kanske från fyllda 20 till 50 levnadsår, tvingas att deltaga i övningar, som alltför ofta äro av ringa värde.

Det förhållandet, att en allmän brandkår rullföres, indelas i olika avdelningar och övas en gång årligen skapar i alla fall ingen fast organisation, utan vid kritiska tillfällen spricker lätt det hela. Vid en brand av större omfattning drages i allmänhet befolkningen mot brandplatsen och däribland även allmänna brandkårens personal. Vid dylika tillfällen har det inträffat, att de olika avdelningscheferna stått så gott som ensamma på den anbefällda samlingsplatsen. Att under sådana förhållanden särskilja de olika avdelningarnas manskap möter stora svårigheter även om de, såsom alltjämt föreskrives i en del brandordningar, såsom samlingstecken hava standar och lyktor av olika färger.

Genom de synpunkter, som ovan blivit framförda, får man onekligen den uppfattningen, att det inom många samhällen skulle vara till fördel, om den stora massan av allmänna brandkårens folk icke ålades att inställa sig till övning. I så fall synes heller icke erforderligt att fördela denna personal på olika avdelningar eller rullföra densamma.

Fråga uppstår då, vad som bör sättas i stället. Detta beror givetvis på den uppgift allmänna brandkåren har i samhället. Utgör densamma endast en allmän reserv, vars viktigaste åliggande är att avvärja flygeld, kan det vara tillräckligt att uttaga ett visst antal lämpliga personer såsom ledare. Dessa böra vara noga orienterade, om vad som åligger dem vid brand av större omfattning. Sålunda måste de ha klart för sig, vilka åtgärder som böra vidtagas mot flygbränder, för förhindrande av onödig skadegörelse å lösegendom, huru en brandplats bör avspärras o. s. v.

Inom andra samhällen åter kan organisationen vara sådan, att en mindre del av allmänna brandkåren är avsedd att med handkraftsprutor eller annan materiel direkt biträda vid brandförsvaret även i de fall, då branden är av mindre omfattning. Det kan t. ex. inträffa, att borgarbrandkårens eller frivilliga brandkårens motorspruta icke fungerar. Vid dylika tillfällen kunna med handkraftsprutor utrustade avdelningar göra mycket god nytta.

I de samhällen åter, där avlönad eller frivillig brandkår icke finnes, är allmänna brandkårens uppgift synnerligen betydelsefull och organisation, utrustning och övningar måste rättas därefter.

Den personal ur allmänna brandkåren, som sålunda erfordras såsom befäl och förgångsmän eller för betjänande av viss för brandförsvaret betydelsefull materiel, måste givetvis utbildas för ifrågasvarande ändamål. För dessa är emellertid en övning om året icke tillräcklig. Antalet övningar bör anpassas efter de uppgifter, som tillkommer den uttagna personalen. Undervisningen kan understundom ske i form av föredrag eller instruktion, varjämte det kan vara lämpligt, att vissa övningar anordnas gemensamt med bor-

garbrandkåren eller den frivilliga brandkåren. Säkerligen kunna övningarna härigenom göras instruktiva och lärerika. Kan den uttagna personalen erhållas på frivillighetens väg, är det desto bättre, emedan intresset därigenom blir större. Är detta icke möjligt, bör uttagning ske bland tjänstpliktiga för ett visst antal år, t. ex. fyra.

Den personal, som vid storbrand är erforderlig för uppgifter av den beskaffenhet, att särskild utbildning icke erfordras, kan säkerligen utan svårighet uttagas bland tjänstpliktiga personer, vilka såsom åskådare infunnit sig vid brandplatsen. När fara är å färde,

brukar tjänstvilligheten vara stor bland samhällets medlemmar, även om de icke äro rullförda och övade.

Genomförandet av här framförda synpunkter skulle alltså innebära, att alla tjänstpliktiga, vilka icke erhållit befrielse, eller vissa åldersklasser tillhöra allmänna brandkåren. Av denna personal organiseras, rullföras och övas endast de, vilka uttagits till befäl och förhandsmän eller såsom manskap med särskilt viktigt befattning.

Slutligen bör än en gång framhållas, att i varje fall hänsyn måste tagas till de olika förhållanden, som inom varje samhälle äro rådande.

H. Forssman.

RIKSFÖRBUNDET.

Förbundsmötet 1933.

Centralstyrelsen har å sammanträde den 23 mars beslutat förlägga förbundsmötet till *Uppsala* under den 19 och 20 nästkommande augusti. I samband med förbundsmötet kommer den 17 och 18 aug. ett konsulentmöte att äga rum.

Ärenden, som önskas behandlade vid förbundsmötet, skola vara inkomna till Centralstyrelsens expedition, adress Nybrogatan 50, Stockholm 5, senast den 5. aug.

Centralstyrelsen vill härmed uppmana herrar brandchefer att söka

erhålla kommunalt eller annat bidrag för beivrande av förbundsmötet.

Nyanmälda kårer.

- F Nässjö
- H Kristdala
- R Mullsjö
- W Venjan
- X Ockelbo
- Ljusnans Sulfatfabrik
- Z Krängede A.-B.

FRÅN LÄNSFÖRBUNDEN

Skånska brandkårsförbundet.

Brandkonsulent: f. v. Brandchefen N. Ohlsson. Exp.: Kungsg. 26, Malmö. Tel. 1665.

Vid styrelsens för Skånska Brandkårsförbundet sammanträde den 19 april i Malmö beslöts bland annat, att förbundets årsmöte skall äga rum den 15 juli och förläggas till Svalöv.

Styrelsens för Skånska Brandkårsförbundet

BERÄTTELSE

över dess verksamhet under år 1932.

Förbundets styrelse har under året utgjorts av:

Ordförande: Landshövding Joh. Nilsson, Kristianstad.

V. ordförande: Agronom Gustaf Eliasson, Svalöv.

Ledamöter: Stationsinspektör C. J. Brandberg, Bjärsjölagård. Förvaltare Alfr. Sehlin, Svalöv. Fabrikör N. Rosberg, Olseröd. Godsförvaltare Fr. Larsson, Christinehof, Lövestad. Brandchef Aug. Andersson, Hässleholm. Direktör John Hansson, Trälleborg. Patron Lars Persson, Skepparslöv.

Suppleanter: F. d. vice Brandchef N. Ohlsson, Malmö. Folkskollärare Konrad Ohlsson, Mjöhult. Lantbrukare Ernst Jönsson, Slätåker, Dagstorp. Sekreterare Simon Simonsson, Spjutstorp. Fabrikör E. Persson, Munkaljungby.

Som sekreterare, skattmästare och konsulent har fungerat f. d. vice Brandchef N. Ohlsson.

Under året har styrelsen hållit sammanträde i Malmö den 8 mars och i Kristianstad den 2 juli samt arbetsutskottet i Kristianstad den 16 april å Christinehof den 26 juni och i Malmö den 15 december.

Kårens antal, som vid årets början var 176, har under året ökat med 7.

Konsulenten har under året förrättat 164 inspektioner, därvid i vidsträcktaste mån hållits övning och instruktion samt givits råd och upplysningar rörande besiktningar o. d. Där så varit möjligt hava varandra närliggande kårer kallats till samövning.

Sålunda hava 4 kårer haft samövning 3 gånger, 3 kårer haft samövning 4 gånger och 2 kårer haft samövning 2 gånger.

Rapport över samtliga inspektioner har avgivits till styrelsen och till brandstodsbolagen samt i vissa fall till länsstyrelserna.

Kretsmöten hava hållits i Ängelholm, Tagarp och Sjöbo.

Föredrag hava hållits vid av brandkårer anordnade basartillställningar och större folkmöten i Nybro Strandterrass, Färlöv, Skillinge, Brantevik, Baskemölla, Vinslöv, Vittsjö, Emmaljunga samt vid kretsmöten.

Yttranden över förslag till brandordningar, brandstationer och vattentillgångar för eldsläckning, leveransprov och anskaffning av material och utrustning hava i stor utsträckning lämnats till vederbörande nämnder.

Riksförbundets medaljer i silver hava utverkat för brandchefen och

vice brandchefen i Hässleholm samt i brons för fem brandmän i Hässleholm, en brandman i Höör och en i Andrarum.

Rökskyddskurser hava anordnats i Kristianstad, Ystad, Svedala, Eslöv och Åstorp.

Årsmöte har avhållits den 2 juli i Kristianstad i samband med Riksförbundets årsmöte och var mycket talrikt besökt.

Konsulenten bevistade av Riksförbundet anordnade konsulentmötet i Kristianstad den 29 och 30 juni.

Instruktionskurs har under året anordnats och varit förlagd till Malmö Brandkärs huvudstation. I kursen deltog 12 representanter från frivilliga brandkärer, vilka vardera erhöilo ett stipendium av 50:— kronor.

Sammandrag av rapporter:

Antal frivilliga brandmän 2906.
Antal övningar 1010. Förutom telefon finnes för alarmering: brand-

lurar 449; tyfoner 69; signalsystem 5. Automobiler med fast pump 28. Redskapsbilar 91. Transportabla tvåhjuliga motorsprutor 118. Handkraftsprutor 309. Slanngar, meter, cirka 80,000. Antal eldsvådor 353.

Utryckningar hava ägt rum.

Av 1 kår	22 gånger
„ 1 „	19 „
„ 2 kärer	15 „
„ 1 kår	13 „
„ 1 „	10 „
„ 4 kärer	9 „
„ 2 „	8 „
„ 1 kår	7 „
„ 4 kärer	6 „
„ 8 „	5 „
„ 12 „	4 „
„ 9 „	3 „
„ 20 „	2 „
„ 21 „	1 gång.

Malmö den 19 april 1933.

Joh. Nilsson

Ordförande

N. Ohlsson

T A B L Å

över

Skånska Brandkärsförbundets räkenskaper för år 1932.

Inkomster:

Den 1/1	Ränta för år 1931 å konto i Jordbrukarbanken...	76:47
„ 1/1	Innestående i Jordbrukarbanken å motbok nr: 650	3,488:11
„ 28/1	Norra Åsbo härads Brandförsäkringsförening...	100:—
„ 11/2	Göinge härads Öms.	850:—
„ 15/3	52 st. medlemsavgifter å 2:—	104:—
„ 15/3	Återgå porton för 52 st. postförskott å 20 öre...	10:40
„ 27/4	Rönnebergs m. fl. härads Brandstodsbolag...	565:—
„ 27/6	Ljunits och Herrestads härads Brandstodsbolag..	265:—
„ 30/6	Ränta för tiden 1/1—30/6	83:42
„ 5/7	Riksförbundets anslag till instruktionskurs	250:—
„ 5/7	Willands, Gärds och Albo Brandförs.-förening...	820:—
„ 8/7	Luggude härads Brandstodsbolag	500:—
„ 9/8	Brandförs.-för. för Oxie, Skytts & Vemmenh. här.	600:—
„ 5/12	Åsbo—Bjäre småbrukares brandförs.-förening...	100:—
„ 8/12	Ingelstads och Järrestads här. brandförs.-fören...	520:—
„ 27/12	Torna och Bara härads Öms. brandförs.-fören...	400:—
„ 31/12	Ränta för tiden 1/7—31/12	63:65

Kronor 8,796:05

<i>Utgifter:</i>	
Telefon, telegram, porton och trycksaker	316:35
Kommitté-, styrelse- och årssammanträden	971:47
Revisors- kassörs- och sekreterarearvoden	1,230:—
Resekostnader för inspektioner och föredrag m. m.....	2,392:15
Instruktionskursen	600:—
Innestående i Jordbrukarbanken å motbok n:r 650.....	3,286:08
	Kronor 8,796:05

Malmö den 31. december 1932.

N. Ohlsson.

Skattmästare.

Revisorernas berättelse.

Undertecknade, utsedda revisorer att granska Skånska Brandkårsförbundets räkenskaper för år 1932, få härmed efter fullgjort uppdrag lämna följande revisionsberättelse:

Räkenskaperna äro med ordning förda, såväl inkomster som utgifter styrkta med vederbörliga verifikationer, varför vi tillstyrka full och tacksam ansvarsfrihet för den tid revisionen omfattar.

Landskrona och Tågarp den 9. februari 1933.

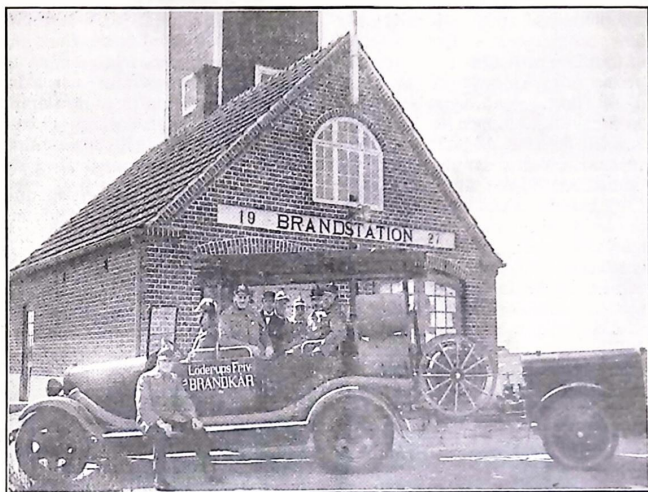
Carl Ph. Nilsson.

Sven Widér.

Löderups Frivilliga Brandkår 30 år.

Löderups Frivilliga Brandkår kan vid denna tid (maj 1933) se tillbaka på en trettioårig tillvaro och torde vid det här laget vara en av landsbygdens äldre kårer. År 1903 sammanträdde nämligen ett antal av Löderups dåvarande stationskommittés inbyggare (sambandet är municipalsamhälle sedan 1928) på inbjudan av framl. grosshandl. N. Andersson, varvid enhälligt beslöts att bilda Löderups Frivilliga Brandkår avsedd då närmast för själva samhället. En kommitté på tre personer, avlidne grosshandl. Andersson, avlidne skomakaremästare J. S. Liegnell och dåvarande stationsföreståndaren F. Ohlin (nu poststationsföreståndare i Braås) tillsattes samtidigt med syfte att ha hand om organisationen. Det visade sig genast, att

det goda initiativet omfattades med allmänt intresse. Ty icke mindre än 66 personer från samhället antecknade sig genast som betalande medlemmar under de närmaste 5 åren. Den 24 maj samma år hölls nytt sammanträde, varvid de ännu i dag gällande stadgarna antogs. Till kårens första befäl och styrelse utsågos följande personer: ovannämnde Ohlin, brandchef, veterinär Olof Stigner, vice brandchef och vice ordförande samt övriga ledamöter skomakaremästare Liegnell och lantbrukare Ola Åkeson. Samtliga utom den förstnämnde äro nu avlidna. Den 1 juni 1903 trädde kåren i funktion. Kårens första uppsättning av redskap var ganska blygsam och utgjordes endast av en handkraftspruta för 490 kronor med tillhö-

Brandstationen i Löderup med brandspruta och servis.

rande materiel. Men, som ovan antytts, omfattade på den tiden verksamhetsområdet endast samhället. Givetvis kunde dock utvecklingen av en brandkår ej stanna härvid. Å andra sidan ansågs, att man borde gå sakta men säkert framåt, detta för att ej åsamka kåren någon skuldsättning. 1915 avgick grosshandl. Andersson som ordf. och efterträddes av herr Otto Othander. Vice ordf. blev då fabr. A. H. Lundin. Året innan eller 1914 hade kåren inträtt i Skånska Brandkårsförbundet, ett viktigt datum därför, att man av kårens protokollbok att döma, kan spåra ett väsentligt ökat intresse för kåren hos medlemmarna. 1916 inköptes en redskapsvagn för 600 kr. och 1917 blev åter ett betydelsefullt år för kåren, det beslöts nämligen då att utvidga dess verksamhetsområde till förutom samhället även Löderups och Hörups socknar. (Nu tillämpas en särskild utryckningsplan enligt en mellan kårerna

i denna del av Ingelstads härad i Kristianstads län träffad överenskommelse.) Hittills hade man tillämpat det systemet, att hela manskapsstyrkan uppbadades till utryckning vid påkommande eldsvådor, men 1919 uppsattes istället en elitkår på 20 man i 2 uppbåd å 10 man, som ännu idag handhar kårens aktiva arbete. Samma år avgick herr Ohlin som brandchef och efterträddes av nuvarande chefen fabrikör A. H. Lundin. År 1922 avgick herr Othander som ordf. och efterträddes av herr Lundin, vilken alltsedan dess förenar ordförande- och chefsposterna inom kåren. Samma år inköptes en Fordvagn för att utryckningarna skulle bli snabbare och 1925 anskaffades en 2-hjulig Renault motorspruta med slang för en kostnad av något över 4,000 kr. År 1927 blev även ett bemerkelseår för kåren. Då uppfördes nämligen en tidsenlig brandstation av tegel med slangtorn av trä (som inom kort

skall beklädas med eternit) för 5,500 kronor och i följ utbyttes den gamla Fordvagnen mot en modernare uttrykningsvagn av samma fabrikat. Vid senaste räkenskapsårs slut upptogs tillgångarna till kronor 14,809: 81. Det förtjänar i detta sammanhang att nämnas, att kåren är lycklig nog att ej behöva hava satt sig i någon skuld, utan moderniseringarna ha åstadkommit genom inkomster huvudsakligen från trenne basarer. Dock ha gåvor fastän av blygsammare art från enskilda ej varit sällsynta och sist men icke minst, såväl Löderups och Hörups församlingar som Löderups municipal-samhälle i senare tid ha beviljat vackra belopp till det årliga underhållet, varjämte kåren i Ingelstads och Järrestads häraders Brandförsäkringsförening haft och har en säker gynnare och vän, som ihågkommit kåren ända sedan 1918

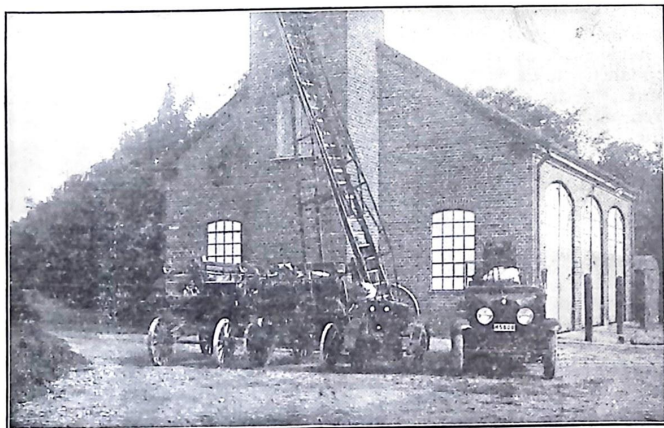
med reguljära anslag till icke ringa belopp. Allt som allt, tack vare god kåranda och icke ringa uppoffringar av personlig och ekonomisk art av samtliga medlemmar och bygdens befolknings intresse kan kåren erinra sig 30-årsminnet med all heder.

Personliga utmärkelser ha under årens lopp tillkommit följande medlemmar: fabrikör A. H. Lundin, Svenska Brandkårernas Riksförbunds medalj i silver, handl. Benkt Svensson och kopparslagaremästare G. Sandén vardera sällskapet Pro Patrias mindre medalj i silver.

Styrelsen av i dag utgöres av fabrikör A. H. Lundin ordf. och chef, handl. Benkt Svensson v. ordf. och v. chef, vagnmakaremästare J. Andersson, mejeriföreståndare Arvid Larsson och handl. Emil Carlsson, sekreterare och kassör.

Otto Othander.

Från Svedala Köpings Brandkår.

Svedala Köpings Brandkår. Brandstationen med utrustning.

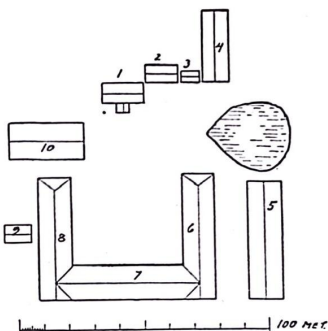
Då det ofta i Brandkärstidskrifts spalter riktats uppmaning till ledare för brandkårer att yttra sig över

erfarenheter gjorda vid bekämpande av eldsvådor, anhåller under-tecknad få nedanstående infört i

tidskriften. Då det är första gången Svedala Köpings Brandkår lämnar något meddelande, bifogas ett foto av brandstationen med dess utrustning.

Brandstationen uppfördes 1913 av dåvarande brandchef ingenjör Allard. Bemanningen av kåren var då grundad på medborgerlig plikt, och förblev så ända till 1924, då den nya brandordningen fastställdes. I denna infördes bestämmelsen om borgarbrandkår bestående av brandchef, vice brandchef och tjugo man jämte allmän kår med högst 200 man. Kårens nuvarande utrustning är helt bekostad av skattemedel, och har anskaffats efter hand som modernisering visat sig nödvändig. År 1916 inköptes en mekanisk stege, 1920 en motordriven spruta för hästransport, kap. 500 minutlit. och 1930 en brandbil jämte bogserbar tvåhjulig motorspruta, typ Renault om 1000 minutlit. Alarmering av kåren sker med signalhorn placerade på 14 ställen inom köpingen. Kåren inträdde i Svenska Brandkårernas Riksförbund år 1927. I vad mån den genomföra moderniseringen gjort det möjligt att även på landsbygden i tid kunna bekämpa utbruten eldsvåda visar kårens sista utryckning.

Den 11/5 kl. 9 e. m. begärdes pr telefon släckningshjälp av Lindholmens gård, vilken äges av godsägare Jan Kockum, Jordberga. Lindholmen är belägen 3,3 km. från köpingen. Alarm slogs med det här ovan angivna alarmeringssättet och 7—8 min. efter telefonmeddelandet var kåren på brandplatsen med brandvagn och renaultspruta. I byggnad nr 2, inrymmande bak- o. tvätthus, hade troligen på grund av bristfällig skorsten eld utbrutit på vinden. Vid kårens framkomst var hela vinden övertänd och elden fick, trots vindstilla, god fart i det under pappbeklädnaden befintliga

Plan över Norra Lindholmens gård, Svedala.

gamla spåntaket. På vinden förvarades dessutom ett stort parti torr, småhuggen ved. Två parallellslangar utlades från den vid vatten-graven placerade sprutan fram till den brinnande byggnaden, och eldhärden anfalls från två håll genom på vinden befintliga gavelfönster, och med en från ett förgreningsrör utlagd tredje slang kunde yttertaget begjutas med vatten. Tack vare riklig vattentillgång kunde en katastrof avvärjas. Elden hade då börjat genomtränga taket vid skorstenarna. Rökskyddsmaskerna kom väl till pass, ty utan dem hade det varit omöjligt för strålförarna att nå den bakom enkla skiljeväggar av trä rasande elden, innan denna genombrutit taket, vilket hade varit ödesdigert för de intilliggande halmtaken. De å bilden synliga byggnaderna voro av följande byggnadsmaterial: N:o 1, förvaltarebostad i två våningar, väggar av tegel och tak av papp på bräder. N:o 3, tidigare mejeribyggnad, och N:o 4, stall för ungdjur, voro av samma materiel men taken voro av spån med pappbeklädnad, N:o 5, trösklänga, väggar av trä men tak av tegel, N:o 6, 7, 8, 9, 10, stallar, hade väggar av granit men tak av halm och gavelspetsar av bräder.

Utom de här uppräknade fanns ytterligare två längor, vilka på grund av stora lövträd ej varit direkt hotade, om elden vid ifrågakvarande tillfälle fått större spridning.

Brandkårens hela arbetstid med eftersläckning och materialrengöring inberäknad var $2\frac{1}{2}$ tim. Det förtjänar omnämnas, att brandför-

säkringen överstiger en halv millio, varför kåren tack vare vindstilla och ett omedelbart ingripande kunde återvända hem efter väl förrättat värv och ej behöva lämna blott rykande ruinhögar efter sig, som man tyvärr så ofta får göra vid gårdsbränder.

E. G. Blomberg.

Åsbo Bjäre Brandkårskrets

avhöll sitt årsmöte i Åstorp söndagen den 14 maj. Till sammanträdet hade infunnit sig omkring 100 brandmän, representerande 13 av de till kretsen anslutna kårerna. Några av de närmaste hade anlät i sina brandbilar med utrustning.

Efter att ha besett Åstorps brandstation, samlades de närvarande på Regina-biografen, där de av Åstorps brandchef, fabr. Erik Sandberg, hälsades välkomna till samhället.

Årsmötet öppnades av ordf. i kretsen, fabr. Alfred Ekelund, Örkelljunga, vilken även ledde förhandlingarna.

Styrelseberättelsen omförmålde, att 16 kårer äro anslutna till kretsen, vilken arbetat framgångsrikt och har att glädja sig åt brandskyddets ständiga förkovran inom sitt område. Sedan ansvarsfrihet enhälligt och med tacksamhet be-

viljats, omvaldes samtliga förutvarande styrelseledamöter jämte suppleanter, ävenså revisorer och revisorsuppleanter omvaldes.

Årsavgiften till kretsen bestämdes att utgå med 5 kronor pr ansluten kår som hitintills, och såsom plats för nästa årsmöte utsågs enhälligt Örkelljunga.

Diskussionen, rörande aktuella brandskyddsfrågor, var synnerligen livlig och lärorik.

Efter förhandlingarna företog Åstorps frivilliga brandkår en vacker och lärorik övning, vilken med stort intresse följdes av de närvarande.

Senare visades på Regina-biografen S. B. F:s propagandafilmer, "Den röda hanen", "Stockholms brandkårsfilm" och "Sotarefilmen".

Styrelsen konstituerade sig sålunda: ordf. Alfred Ekelund, Örkelljunga; v. ordf. Erik Sandberg, Åstorp; sekreterare och kassör Axel Svensson, Klippan.

A. Svensson.

Kalmar läns brandkårsförbund.

t. f. Konsulent: Brandchef A. R. Florin. Exp.: Brandstationen, Kalmar.

Kalmar läns brandkårsförbund avhåller ordinarie *Årsmöte i samband med Instruktionskurs* i Utställningens i Västervik kongresshall söndagen den 2. och måndagen

den 3. nästkommande juli månad. Detaljerat program kommer sedermera att översändas.

Arbetsutskottet.

ÅRSBERÄTTELSE

över

Kalmar Läns Brandkärsförbunds
verksamhet under år 1932.*Brandkärsförbundets uppgift.*

Förbundet har till ändamål, att verka för utvecklingen av ett ordnat och betryggande brandväsen inom Kalmar län, särskilt å länets landsbygd, och utgöra ett föreningsband mellan länets brandkärer.

Detta mål vill brandkärsförbundet söka nå genom bl. a.:

Att väcka intresse för och biträda vid tillkomsten av såväl frivilliga som andra brandkärer i länets samhällen och kommuner,

att utföra undervisande och rådgivande verksamhet beträffande brandkärernas organisation, utrustning och utbildning,

att ordna föredrag, överläggningar och instruktionskurser för brandkärernas personal samt

att medelst en ordnad brandkonsulentverksamhet bedriva ett verksamt arbete för dessa uppgifters förverkligande.

Styrelsen.

Ordförande: landshövding J. Falk, Kalmar, v. ordf.: bruksägaren S. Spånberg, Ankarsrum, ledamöter: ryttmästare J. Birger Jeansson, Kalmar, bruksägare Th. Ekströmer, Fågelfors, godsägare Gustaf Jeansson, Berga, brandchef B. Carlsson, Oskarshamn och brandchef G. E. Petersson, Borgholm.

Suppleanter: brandchef A. R. Florin, Kalmar, brandchef T. Diehl, Västervik, brandchef V. Vedell, Nybro och disponent F. Agner, Kalmar.

Revisorer: agronom R. Therner, Smedby och godsägare A. Bernsten, Bölebro.

Sekreterare: brandchef A. R. Florin, Kalmar.

Kassör: brandchef A. R. Florin, Kalmar.

t. f. Konsulent: brandchef A. R. Florin, Kalmar.

Arbetsutskottet.

Ordförande: ryttmästare J. Birger Jeansson.

Ledamöter: brandchef G. E. Petersson, kamrer F. Agner och brandchef A. R. Florin (tillika sekreterare).

Sammanträden.

Förbundet har hållit sammanträde en gång. Styrelsen har sammanträtt två gånger. Arbetsutskottet har likaledes sammanträtt två gånger.

Brandkärsförbundets verksamhet.

Till Kalmar läns brandkärsförbund hava under år 1932 varit anslutna 27 brandkärer, varav 3 tillkommit under året. Tvenne brandkärer hava avgått.

Av inom länet arbetande brandstødsbolag hava 7 varit anslutna och erlagt en årsavgift beräknad efter 2: 50 pr million försäkringssumma.

Den 17-23 maj hölls å brandstationen i Kalmar en utbildningskurs för brandbefäl, vilken leddes av brandchefen A. R. Florin. I kursen deltog sex brandbefäl från olika platser i länet, nämligen brandcheferna i Emmaboda, Torsås, Ålem, Rockneby, Färjestaden samt vice brandchefen i Blomstermåla, vilka tilldelades länsförbundets diplom för genomgången kurs.

Teoretiska lektioner och praktiska övningar höllos under sammanlagt 40 timmar.

Till brandstyrelsen i Kalmar får styrelsen härmed framföra sitt tack för tillmötesgåendet att ställa brandkårens lokaler, personal och materiel till förfogande för denna kurs.

Den planerade instruktionskursen i Västervik den 26 och 27 november blev på grund av därom gjord anhållan av Kalmar läns norra brandstodsbolag uppskjuten.

T. f. konsulenten har under året besökt 14 brandkårer, där inspektioner, diskussioner och övningar eller sammanträden hållits.

Såväl muntliga som skriftliga råd och anvisningar samt utredningar angående brandkårers organisation och materiel m. m. samt utredningar och utlåtanden till en del myndigheter har av t. f. konsulenten lämnats.

Brandkårsförbundets räkenskaper.

Behålln. från år 1931. . 1,135:73

Inkomst. under år 1932. 1,465:57

Kronor 2,601:30

Utgifterna under år 1932 kronor 1,027:62.

Behållning den 31 december 1932 kronor 1,573:68, vilket belopp är inestående å sparkasseräkning i Svenska Handelsbanken i Kalmar.

Årets utgifter hava understigit de verkliga inkomsterna med kronor 437:95.

Räkenskaperna hava blivit granskade av vederbörande revisorer och hänvisas till särskild revisionsberättelse.

Medlemsförteckning.

Brandkårer: Kalmar, Ålem, Nybro, Västervik, Emmaboda, Målilla Sanatorium, Mönsterås, Oskarshamn, Fogelfors, Bergkvara, Gunnebo, Målilla, Borgholm, Högsby, Mörbylånga socken, Mörbylånga Sockerbruk, Virserum, Söderåkra, Påråd, Hultsfred, Påskallavik, Ljungbyholm, Överum, Vimmerby, Rockneby, Färjestaden och Torsås.

Brandstodsbolag: Brandstodsbolaget för Kalmar läns fastland, Kalmar läns norra brandstodsbolag, Kalmar läns mellersta brandstodsbolag, Södra och Norra Møre häraders brandstodsbolag, Söderåkra brandstodsbolag, Virserums sockens brandstodsbolag och Brandförsäkringsföreningen "Öland".

Nyttillkomna äro: Målilla Sanatorium, Torsås och Ljungbyholm. Avgångna äro: Cementbolaget i Degerhamn samt Södra Vi.

Kalmar den 31 januari 1933.

JOHN FALK.

A. R. Florin.

Örebro läns brandkårsförbund.

Brandkonsulent: Överbrandmäst. A. W. Svensson. Exp.: Brandstationen Örebro.

ÅRSBERÄTTELSE

över

Örebro Läns Brandkårsförbunds verksamhet under år 1932.

Förbundets uppgift.

Förbundet har till ändamål, att verka för utvecklingen av ett ordnat och betryggande brandväsen

inom Örebro län särskilt å länets landsbygd, och att utgöra ett förbundsband mellan länets brandkårer.

Detta mål vill förbundet söka nå genom bl. a.:

Att väcka intresse för, och bidra vid tillkomsten av såväl frivilliga som andra brandkårer i länets samhällen och kommuner,

att utföra undervisande och rådgivande verksamhet beträffande brandkårernas organisation, utrustning och utbildning,

att ordna föredrag, överläggningar och instruktionskurser för brandkårernas personal samt

att medelst ordnad konsulentverksamhet bedriva ett verksamt arbete för dessa uppgifters förverkligande.

Styrelsen.

Ordförande: Landshövding Bror C. Hasselrot, Örebro, vice ordförande brandchefen E. Thestrup, Örebro, kassör ombudsman Lars Eriksson, Örebro, sekr. överbrandmästare Arv. W. Svensson, Örebro, ledamöter: f. d. riksdagsman A. P. Gustavsson, Örebro, brandchef Cl. Frödin, Nora (under året avliden), samt brandchef G. Jansson, Fellingsbro. Suppleanter: brandchef P. Aspelin, Karlskoga, brandchef G. Grönberg, Jannelund, Degerfors, brandchef H. Tjus, Hallsberg samt godsägare Erl. Ribbing, Nynäs. Revisorer: brandchef B. Berglund, Almby och syssloman H. Blomberg, Hålahult. Verkställande utskott: brandchef R. Thestrup, Örebro, ombudsman Lars Eriksson, Örebro, överbrandmästare Arv. W. Svensson, Örebro som tillika är brandkonsulent.

Sammanträden.

Förbundet har hållit sammanträde en gång under året. Styrelsen har hållit sammanträde en gång under året. Utskottet har avhållit två sammanträden under året.

Förbundets verksamhet under året.

Till Förbundet har under året varit anslutna 28 kårer, varav under året tillkommit tre.

Av inom länet arbetande brandstodsbolag hava tre varit anslutna och bidragen från desamma har utgjorts av, från Örebro Läns Brandstodsbolag 1,000 kr., Kumla Brandstodsbolag 100 kr. och från Karlskoga Härads Brandförsäkringsförening 100 kr. Styrelsens förhoppning är att även de övriga, inom länet arbetande bolagen skola ingå som medlemmar i förbundet med en understödande årsavgift.

Den 28—29 maj hölls Förbundets årsmöte i Örebro i förening med instruktionskurs varvid 18, till förbundet anslutna kårer, voro representerade med 36 ombud. Utöver dessa voro närvarande en del representeranter för andra brandkårer och samhällen, så att antalet deltagare uppgick till omkring 70 st.

I samband med detta vill Förbundsstyrelsen uttrycka sin tacksamhet till Brandstyrelsen i Örebro för tillmötesgående att ställa lokaler, personal och redskap till Förbundets förfogande under mötesdagarna.

Brandkonsulenten har, av vad som framgår av hans berättelse besökt 11 platser, där inspektioner, övningar, instruktioner och sammanträden hållits. Såväl muntliga som skriftliga råd och anvisningar samt utredningar ang. organisation, redskap har under året utförts av konsulenten (se berättelsen).

Förbundets räkenskaper.

Behållning från 1931 .. 1,033:27
Inkomster under 1932 .. 1,483:61

Kronor 2,516:88

Utgifter under 1932 kr. 1,644:23

Behållning den 31 dec. 1932 kr. 872:65, vilket belopp inestår å sparkasseräkning i Skandinaviska banken Örebro.

Brandkonsulentens redogörelse.

—o—

Härmed har jag äran överlämna berättelse över min verksamhet som brandkonsulent under år 1932.

Under året har besökts elva platser för hållande av övningar, föredrag, instruktioner m. m. Meningen var att flera platser skulle av mig besökts, men genom oförtussett hinder kunde jag under eftersommaren och hösten ej besöka övriga platser som avsett var.

Askers kommun har under året besökts och fullständigt förslag till organisation och ordnande av brandskyddet inom kommunen har till vederbörande avlämnats. Något resultat har dock ej visat sig enär vederbörande ställa sig ganska oförstående till saken. Så fort sig göra låter skall jag ånyo upptaga frågan och försöka föra den till lycklig lösning.

Ramsbergs kommun har, på initiativ av en därstädes tillsatt brandkommitté av mig besökts och har även där fullständigt förslag till ordnande av kommunens brandväsende framlagts, men även där utan resultat.

Samma är förhållandet med Wretstorps samhälle, vilket jag på kallelse av brandstyrelsens ordf. besökt och till brandstyrelsen avlämnat utredning om en förbättring av brandskyddet. Där finnes visserligen en organisation som förfogar över en mindre motorspruta samt en del mindre redskap, men på så pass tätbebyggd plats anser jag att en utökning av brandredskapen är av behovet påkallad.

Av brandchefen i Nora anmodades jag att företaga besiktning av brandredskapen och inkomma med förslag till nyanskaffning, detta med anledning av brandchefens nytillträde till brandchefsplatsen. Förslag avlämnades och beslut är fattat om inköp av den föreslagna redskapen, vilken är rekvirerad.

Att arbetet för brandväsendets höjande inom länet även burit frukt har glädjande nog visat sig. Gropens frivilliga brandkår har anskaffat motorspruta jämte slang och övrig redskap. Vid senaste eldsvåda därstädes räddades, tack vare Gropens och Fjugestads brandkårer ganska stora värden som med all sannolikhet ej blivit räddade om dessa båda kårer, med nu befintlig redskap ej funnits.

Samma förhållande var också för en kort tid sedan då tre brandkårer samarbetade vid en större eldsvåda nämligen branden vid Rockhammar.

Frövi, Fellingsbro och Lindesbergs kårer lyckades här rädda värden, som utan dessa kårers ingripande med säkerhet blivit tillspillogivna.

De båda förstnämnda kårerna har tillkommit på initiativ av och under medverkan av Förbundet.

Ett stort framsteg har också gjorts för brandväsendet inom Kumlakommun. Därvarande brandstodsbolag upptog under år 1932 frågan om anskaffande av brandredskap, bil och motorspruta för att i görligaste mån kunna skydda all den egendom som är försäkrad i detta bolag och att i övrigt kunna bereda hjälp vid eldsläckning till hela kommunen. Själva municipalsamhället hade förut sitt brandväsende ordnat, men har genom den nya redskapen fått det förbättrat. En överenskommelse träffades mellan brandbolaget och samhällets brandstyrelse i vilken samhället förbinder sig att med visst antal brandmän jämte befäl utrycka till event. eldsvådor inom hela kommunen, då begäran om hjälp påkallas.

Samtidigt beder jag få hänvisa till art. i Nerkestidningens n:o 84 och 102 för innevarande år, där redogörelse finnes för brandväsendet på trenne platser inom länet och kommer en fortsättning på

dessa artiklar att efter hand införas, vari kommer att redogöras för brandväsendet på en stor del av länets samhällen.

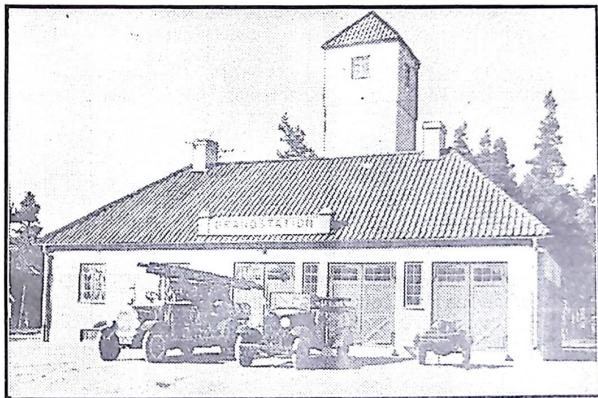
Mycket återstår ännu att göra för brandväsendets fromma inom länet och kommer jag, att så ofta min tid tillåter besöka olika platser såväl samhällen med redan or-

ganiserade brandkårer som de platser, isynnerhet av tätbebyggd natur som sakna brandskydd och där det i första hand är av behovet påkallat.

Örebro den 15/5 1933.

Arr. W. Svensson.
 Brandkonsulent.

Brandskyddet i Kumla mönstergillt ordnat.

Kumla brandstation.

Enligt uppgift övergick en större eldsvåda i Kumla samhället för något över hundra år sedan, men några uppgifter rörande densamma har jag ej. Emellertid var brandskyddet i Kumla år 1910 ej vidare tillgodosett. Två eller tre mindre handkraftsprutor funnos tillgängliga och till dess betjänande förekom endast frivillig hjälp, eller som den benämndes värnpliktig brandkår.

Nuvarande brandchefen i Kumla, byggmästaren C. Lind, som valdes till sin befattning 1913, anmärker också vid ett tillfälle: "När t. ex.

Gartz skofabrik samma år brann, lyckades vi dock rädda en intilliggande villa, men det fanns på den tiden många villiga händer, som voro behjälpliga i arbetet; nu skall 20 man göra allt". Tiderna och resurserna äro ju nu och då olika.

År 1914 byggdes vattenledning inom samhället, och detta var ett gott framsteg i brandskyddets tjänst, och kunde 1915 tagas i bruk. Antalet brandposter vardå omkring 20 st. Samma år inköptes en slangkärra jämte 150 m. slang, brandposthuvud, strålrör jämte en del mindre redskap.

Fordringarna på organiserad kår och bättre brandväsende gjorde sig emellertid i och med vattenledningens byggande alltmer gällande, och för att om möjligt kunna få brandförsäkringspremierna något sänkta, beslöts 1917 att uppsätta s. k. elitbrandkår, och från denna tid daterar sig mitt samarbete med brandchefen i Kumla; ett arbete, som för undertecknad varit odelat angenämt. Elitkåren bestod av 20 man, och som utrustning till densamma inköptes en slangkärra, utrustad med 200 meter slang, en utdragsstege (Sundsvalls-modell), brandposthuvuden, strålrör, grenrör m. m. Antalet brandposter inom samhället var då 26 st. Förvaringsplatsen för brandredskapen utgjordes av en sprutbod av trä, belägen vid torget.

De styrande inom samhället ansågo dock, att denna "brandstation" ej var estetiskt tilltalande eller praktisk, varför frågan om byggande av en ny brandstation upptogs till behandling. Intresset för brandskyddet var också nu i stigande, och vederbörande ansågo, att en förbättring av samhällets brandväsende var nödvändig. I slutet av 1925 beslöts att bygga brandstation efter ritningar av brandchefen.

Nu gällde det även att få modern brandredskap, så att brandmännen själva slupp atttjänstgöra som dragare. Att vid en utryckning, kanske ganska långt, i hastigt tempo få draga redskapskärren var ju ej så angenämt.

Vederbörande inom samhället insågo också det opraktiska i detta fortskaffningssätt, och redan i slutet av 1927 upptogs frågan till behandling om inköp av brandbil och efter några debatter beslöts också om inköpet av en dylik.

År 1928 inköptes från Tidaholms bruk en fullt färdig brandbil med inmont. Ludvigsbergs-pump (centrifugal-) om en kapacitet av 800 ml. Denna bil utrustades med slang,

stegar och annan erforderlig attiralj och med plats för 12 man. I och med detta var mycket vunnet, men vederbörande ville göra det ändå bättre, i det att även brandtelegraf och alarmledningar samma år anskaffades. Elitbrandkåren alarmerades nämligen medelst brandlurar, men detta föranledde också att "hele byen kom i bevegelse" vid brandalarm. Från L. M. Ericsson, Stockholm, inköptes därför en modern brandtelegraf och larmklockor uppsattes hos varje brandman, såväl på arbetsplatsen som i bostaden.

Alarmeringssystemet spelar för en brandkår en mycket stor roll. Ett tillförlitligt sådant möjliggör, att man snabbt kan alarmera kåren utan att behöva oroa hela samhället. Vid exempelvis en nattlig eldsvåda kan därför kåren få arbeta i lugn och ro, ty stora folksamlingar vid en eldsolycka försvårar i hög grad brandmännens arbete, i synnerhet på platser, där ej tillräcklig polisstyrka finnes att tillgå.

Nästa fråga, som kom på dagordningen för brandväsendet, var tillsättandet av en fast anställd brandman, med uppgift att sköta kårens material, göra vakttjänst för brandtelgrafsen samt underhålla och reparera densamma och dessutom i brandchefens frånvaro även leda eldsläckningsarbetet. Den 1 okt. 1931 tillsattes också denna syssla med nuvarande brandmästaren T. Lundin, vilken tillika är vice brandchef. L. har gjort sina lärospån vid Uppsala och Eskilstuna brandkårer.

Beträffande vattenresurserna i samhället finnas tre st. pumpverk till vattenledningen med en sammanlagd kapacitet av 3,000 ml. I vattentornet finnes högreservoar, rymmande 200 kbm. F. n. finnes inom samhället 73 st. brandposter med ett medeltryck på c:a 3 kg. Ett avsevärt vattentillskott för eld-

släckningsändamål torde väl den projekterade konstgjorda sjön även kunna bli.

I år har Kumla brandväsende fått ett nytt stort uppsving. Redan under förra året dryftades inom styrelsen för Kumla brandstodsbolag frågan om inköp av brandredskap för att i görligaste mån söka skydda all den egendom, som är försäkrad i detta bolag, egendom, som ligger utanför samhällets gräns. Utbetalningarna av stora assuransbelopp äro ju ej önskvärda för ett försäkringsbolag och detta insåg också bolagets styrelse. Ett gemensamt sammanträde med bolagsstyrelsen och delegerade från municipalfullmäktige kom till stånd, varvid bolaget erbjöd sig att inköpa en brandbil, en bogserbar motorspruta, slang, stegar samt en del mindre redskap, samt överlämna detta till Kumla brandkår med villkor att brandkåren skulle sköta denna redskap samt med minst 6 man jämte befäl utrycka till eventuella eldsvådor, som inträffa utom samhällsgränsen, men ändock inom Kumla kommun. Bolaget förband sig vidare att till i dessa utryckningar tjänstgörande personal betala en viss timpenning. För min del ansåg jag, att detta erbjudande var mycket generöst och efter en tids arbete antogs också överenskommelsen, som jag hoppas, till båda parternas belägenhet.

För eldsvåda i fastigheter, som äro försäkrade i andra bolag, äger brandkåren rätt att taga skällig ersättning för släckningshjälp, och dessa medel tillfaller brandväsendet.

Örebro läns brandstodsbolag har för sin del till Kumla-bolagets styrelse o. municipalnämnden uttryckt sin tacksamhet för erbjuden släckningshjälp och förklarar sig villig att med nöje betala ersättning för denna hjälp, när eldsvådor inträffar i fastigheter, som äro försäk-

rade i Örebro läns brandstodsbolag.

Den 1 mars överlämnade brandbolagets styrelse till brandstyrelsen i Kumla den inköpta redskapen. Brandbilens kaross byggdes på verkstad i Kumla på ett 1^{3/4} tons lastbilschassis av märket Ford, efter ritning av brandchefen i Kumla. Sprutan är en tvåhjulig motorspruta av märket Albin 25 från L. A. Larssons Gjuteri & Mek. Verkstad, Kristinehamn.

Kumla brandväsen står nu som ett föredöme för brandväsendet inom länets landsbygd.

Vid arbete för höjande av brandskyddet inom olika platser i länet är det glädjande att se, när vederbörande visa förståelse för saken; det finnes nämligen också kommuner, vars styrande män ställa sig fullkomligt oförstående, även fast det gäller en sådan allmännyttig sak som brandskyddet.

A. W. S.

NOTISER

Gas- och rökskyddskurs.

Härmed ha vi nöjet inbjuda Riksförbundets medlemmar till deltagande i följande gas- och rökskyddskurser hos Auer-Gesellschaft (DEGEA), Berlin-Oranienburg.

Den 19 och 20 juni 1933 2-dagars kurs (Gasskyddets grunder).

Den 21—23 juni 1933 3-dagars kurs (för dem, som redan känna gasskyddets grunder).

Den 24 juni 1933 1-dags kurs (fortsättning på närmast föregående kurs, varvid särskilt civilbefolkningens gasskydd behandlas).

De, som vilja grundligt studera hithörande problem, kunna alltså deltaga i samtliga kurser fr. o. m.

den 19 t. o. m. den 24 juni. Deltagande är kostnadsfritt. Dock beräknas för materialförslitning vid kurserna och för lunch under kursdagarna RM 5:— för 2-dagars kursen och RM 10:— för 3-dagars kursen. För dem, som så önska, ordnar Auer-Gesellschaft rum till billigt pris i förstklassiga hotell (RM 3—3,50). Anmälningar böra helst insändas snarast till under-tecknade firma, som även lämnar närmare upplysningar.

BIRGER CARLSON & C:O
Aktiebolag

**Allmänna Brandredskapsaffären,
Stockholm**

har utsänt en synnerligen gedigen katalog innehållande, dels en

del tekniska data och tabeller, dels förteckning jämte illustrationer över firmans rikhaltiga lager av materiel och utrustningspersedlar.

Av Svenska Brandtarifföreningen

har motorsprutan ABA/1600 (tillverkare Allmänna Brandredskapsaffären, Stockholm) godkänts såsom 1600 minutliters spruta.

Örebro stads brandväsen 1932.

Brandkåren har varit alarmerad 59 gånger, därav för eldsvådor eller tillbud 52 gånger, soteld 6 gånger och på grund av falskt alarm 1 gång. Antalet brandskåp är 54. Antalet brandposter är 448. Antalet ambulansutryckningar 877.

Insänd
rapporterna
till Årsboken

Tidskriften utkommer med 9 nummer årligen.

*Årsprenumerat*ion kan ske antingen genom postverket eller direkt hos Centralstyrelsens Expedition, Nybrogatan 50, Stockholm 5. Prenumerationspriset är 4: — kr. för enskilda exemplar och 2: — kr. pr ex., då minst 5 ex. samtidigt rekvireras.

*Annonispriser*na pr gång äro:

Första eller sista annonsidorna — efter överenskommelse.

Helsida 60 kr. || Kvartsida 15 kr.

Halvsida 30 " || Åttodelssida 8 "

Vid annonsering minst 4 ggr lämnas 15 % rabatt.

Eftertryck ur tidskriften medgives endast om källan angives.